

Зубний крадій

Настає момент, коли у будь-якого маленького хлопчика чи дівчинки може випасти зуб. Тоді вночі крізь вікно до них залітає зубна фея.

Вона залітає дуже тихо, ледь-ледь шурхочучи своїми крилами (Ш-ш-ш! Ш-ш-ш!), забирає із собою маленький білий зубик і залишає подарунок.

Зубній феї допомагає маленьке мишеня, яке теж ду-у-уже тихо прокрадається до дитячої кімнати, стає навшпиньки, піднімає кінчик подушки, забирає маленький зубик та в обмін залишає монетку.

Одного разу діти спали, як зазвичай, залишивши зубки, що випали вдень, під подушками та чекаючи на зубну фею з маленьким мишеням. Ті мали з'явитися вночі й залишити подарунки. Наступного ранку зубки зникли, але... під подушками діти нічого не знайшли!

Хто ж міг таке зробити й чому?

Діти заплакали.

Зубна фея геть розгубилася й не знала, що робити.

Мишеня також засмутилося.

Але Марійка, в якої щойно випав зуб, була дуже розумною. У неї з'явилася ідея, як упіймати зубного крадія! Перед тим як лягати у ліжко, дівчинка залишила свій зуб у маленькій клітці, а сама вдала, що спить. Щойно Марійка почула біля клітки шурхотіння, вона зачинила дверцята. У клітці опинився сердитий ельф, який кричав та тупотів ногами:

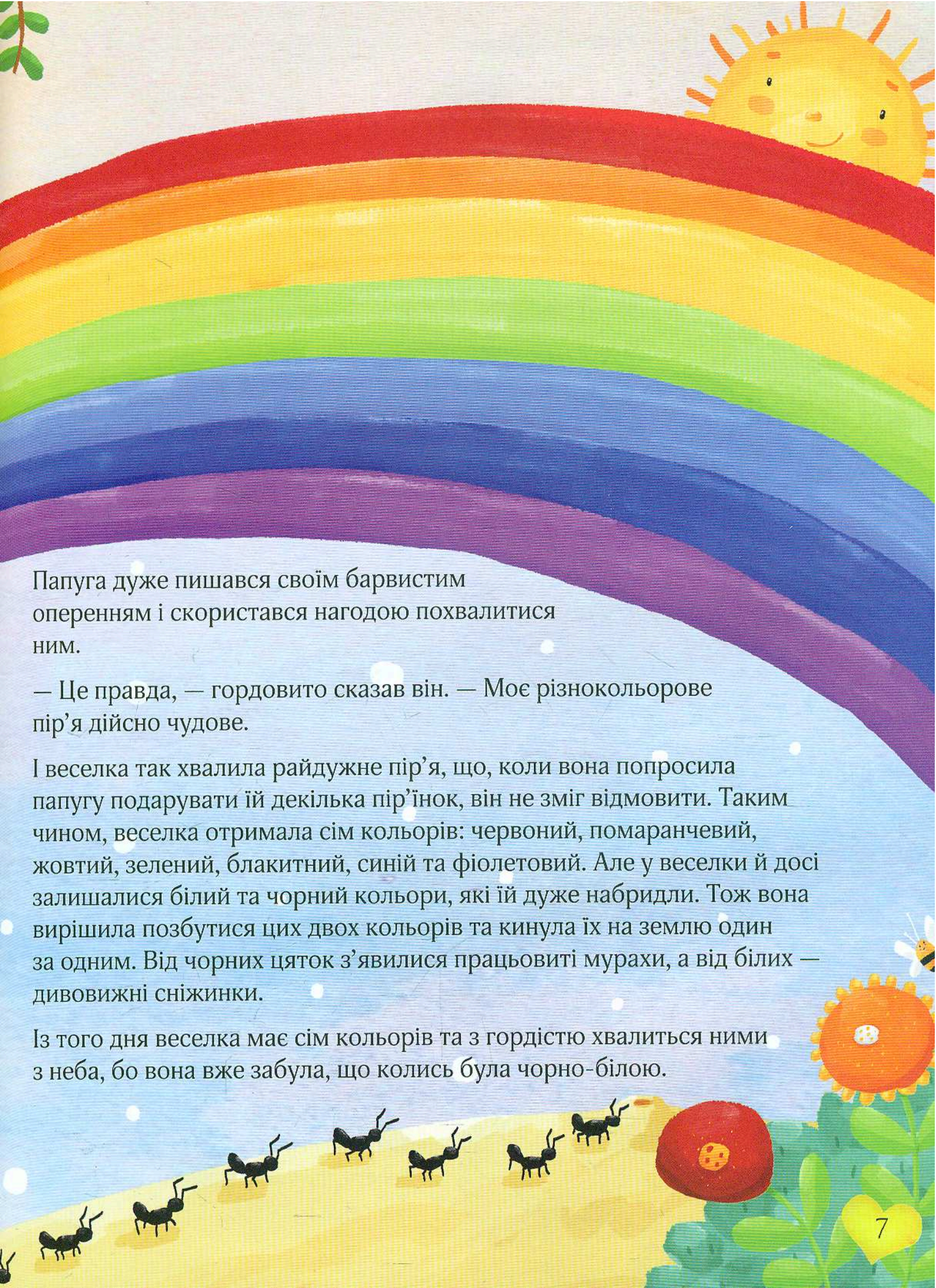
- Я хочу вийти! Я хочу вийти!
— Я звільню тебе, — відповіла Марійка, — якщо ти пообіцяєш більше не красти наші зубки.
— Так, я обіцяю, я обіцяю! — продовжував кричати ельф.

Із того часу зубна фея та мишеня без перешкод продовжують робити свою справу, але... обережно! Ельфи часто забувають про свої обіцянки. Тож якщо одного дня в тебе зникне зуб, ти вже знаєш, що треба діяти, як Марійка!

Чому у веселки сім кольорів?

Ви можете не повірити, але подекують, що спочатку веселка мала лише два кольори: білий та чорний. Звичайно, вона не була такою красивою, як тепер. У неї завжди був поганий настрій, бо вона бачила, що інші творіння природи мають яскраві кольори.

Одного разу вона побачила чарівного папугу, який сидів на гілці дерева. — Які в тебе красиві крила! — вигукнула веселка.

Папуга дуже пишався своїм барвистим оперенням і скористався нагодою похвалитися ним.

— Це правда, — гордовито сказав він. — Мое різнокольорове пір'я дійсно чудове.

І веселка так хвалила райдужне пір'я, що, коли вона попросила папугу подарувати їй декілька пір'їнок, він не зміг відмовити. Таким чином, веселка отримала сім кольорів: червоний, помаранчевий, жовтий, зелений, блакитний, синій та фіолетовий. Але у веселки й досі залишалися білий та чорний кольори, які їй дуже набридли. Тож вона вирішила позбутися цих двох кольорів та кинула їх на землю один за одним. Від чорних цяток з'явилися працюючі мурахи, а від білих — дивовижні сніжинки.

Із того дня веселка має сім кольорів та з гордістю хвалиться ними з неба, бо вона вже забула, що колись була чорно-білою.